

גבורים

מיום כואי ארצה נתגלגלה לי זכות גדולה לשבח בתוך עמי העובד אשר בעמק יזרעאל. ברנך יהיה לי גדול!
 כְּאֵן כֵּן עַתָּה. זאמרתני אל לבי:

„אכן גבורים צנועים הם מאחרי המחרשה והי ימים על ימים, שבועות על שבועות וירחים על ירחים התבוננתי בחיי אחי, בעמלם הכבד ברפת, בלול בכרם ובשדה; בחריש, בקציר וכדיש; בעשותם את עבודתם מהנדיחהסח עם צלצול ראשון לחליבה עד אחרי השקיעה עם הצלצול לחליבה האחרונה; בשרב שמש המזרח הלהט וביקוד החממינים הצורבים. ראיתים בששת ימי המעשה והחול וגם בימי המי נהה והמרגוע, בשבתות וימים טובים, אשר יתאספו בהם וידונו בשאלותיהם החיוניות וישוחחו על העיקרים והעקרונות הצודקים אשר עליהם הושתתו חיייהם הכשרים, שקבלו עליהם מרצון עצמם ואשר לפעמים לא כל כך קל לעמוד בנסיון ולקיימם בתנאי המציאות הקשים.

הייתי עד ראיה לשעות הקשות וגם לרגעי הנחת, השמחה ותיצירה אשר בחייהם. זגם את זה ראיתי, כי לא קלה היתה המחפכה אשר עשו האנשים האלה בנפשם ובגופם ולא לכולם עלתה בנקל ההסתגלות לחיי עבודה אלה. יש שנשברו תחת נטל הסבל ויחלשו ויהיו לאינבלידים. אולם גם אלה אשר כוחם עכשיו אינו ככוחם מלפני

הגדול הזה?
 אולם, בכל זאת, זכות גדולה נתגלגלה לי: לשבת בתוך עמי העובד אשר בעמק יזרעאל. גם זו לטובח! יקרתם לי, אחי!

נחום איש גמ-זו